

БІБЛІОТЕКА, ВІДКРИТА ДЛЯ ВСІХ

Дитинство - унікальний період у житті людини. Від того, як складеться перший етап входження в життя, наскільки комфортним він буде для дитини, залежить формування її свідомості, самооцінки, шлях подальшого становлення.

Особливі відвідувачі шкільного бібліотечно-інформаційного центру БЗШ №20

Олена Сич, завідувач бібліотечно-інформаційним центром

Останнім часом усе більше батьків дітей з особливими освітніми потребами бажають, щоб їхні діти навчалися та виховувалися разом зі здоровими однолітками. Зрозуміло, що така дитина може іноді відчувати під час інтеграції певні труднощі, однак це для неї буде досвідом, яким вона зможе скористатися в подальшому житті.

Білоцерківська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 20 з інклюзивною формою навчання – це заклад освіти, відкритий для всіх дітей, незалежно від їхніх фізичних, соціальних

чи інших особливостей. Безбар'єрне середовище в навчанні дозволяє не тільки забезпечити інтеграцію таких дітей у навчальний процес, але й їх активну участь у житті школи.

Особливе місце в цій діяльності займає бібліотечно-інформаційний центр. Маючи унікальні терапевтичні ресурси для оздоровлення душі, він цілком здатний сформувати позитивні зміни в розвитку таких дітей, адже правильно підібрана книга, що викликає позитивні емоції, не менш важлива, ніж уміло підібрані ліки.

Бібліотека в змозі надати чимало можливостей для розвитку творчих здібностей дітей з урахуванням їх

інтересів та бажань. Адже улюблені заняття, пов'язані з читанням, бібліотечним середовищем, здатні підтримувати емоційне здоров'я, допомагати виходити зі стресів і тривожного стану, попереджати затримку психічного розвитку. Діти, які мають особливі потреби, часто бувають наділені даром іншого роду: володіють прекрасними вокальними даними, абсолютним слухом, уміють малювати, писати вірші.

У бібліотечно-інформаційному центрі БЗШ № 20 на веселих гомінких перервах та в позаурочний час серед читачів можна побачити дітей на інвалідних візках, які подорожують «світом книг», вчать мистецтву бути читачем, товаришувати з ровесниками, радіють своїм успіхам - живуть звичайним шкільним життям. У школі три поверхи, інклюзивні класи є на другому і третьому, але це не є перешкодою для відвідування бібліотеки, так як функціонує ліфт.

Взаємодія між учнями з особливими освітніми потребами та дітьми з типовим рівнем розвитку сприяє налагодженню між ними дружніх стосунків, завдяки чому вони вчать природно сприймати і толерантно ставитися до людських відмінностей, стають більш чуйними, готовими допомогти. Бібліотечні заходи допомагають всім читачам зняти апатію, набути впевненості у особистій значимості.

Діти з особливими освітніми потребами разом з іншими читачами беруть активну участь у щорічних шкільних бібліотечних конкурсах декламаторів, переможці яких отримують грамоти, що вручаються їм в урочистій обстановці на шкільних лінійках, подарунки.

Віддаючи всім своїм читачам тепло свого серця, працівники бібліотечно-інформаційного центру намагають-

ся, щоб кожна книга знайшла свого читача, і тому гаслом своєї повсякденної роботи вони обрали чудові слова українського письменника Д. Череди́нченка: «...Завжди було і буде вічне – Дитина з книжкою в руці!».

Познайомитися та поспілкуватися з «особливими читачами» нашої бібліотеки ви зможете на сайті нашого бібліотечно-інформаційного центру <http://biblioteka20.ucoz.ua/> на сторінках «Реабілітаційний центр «Шанс», «Наші досягнення».

Олена Гурська, директор БЗШ №20:

- За роки спільної діяльності педагогічного колективу та бібліотечно-інформаційного центру вже 18 випускників з особливими освітніми потребами отримали базову та повну загальну середню освіту, частина з яких продовжує навчання у вишах I, II, III, IV рівнів акредитації. А випускниця нашої школи, кандидат в майстри спорту з фехтування Ольга Єсіна на XIII літніх Паралімпійських іграх 2012 року посіла 6 місце. У грудні 2012 року на Чемпіонаті України з фехтування серед спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату Оля отримала бронзову нагороду.

БЕЗ СІМ'Ї І СВОГО РОДУ НЕМАЄ НАЦІЇ, НАРОДУ...

Великий український педагог К.Д.Ушинський писав: «Важко виразити словами те особливе, світле щось, що народжується в нашій душі, коли ми згадуємо тепло рідного дому – сімейного гнізда»

Ірина Мироняк, учениця 10-А класу

Дійсно, сім'я – це пристань і гавань, куди повертаєшся знову з далеких мандрівок, де вічно панує любов, де тебе завжди пам'ятають і постійно чекають.

Нещодавно в БЗШ №6 відбулася бесіда за круглим столом «Історії моєї сім'ї», де кожен з учнів розповів про свою сім'ю, родинні традиції, звичаї.

Коли всі класи зібралися разом, дівчата, як справжні господині, пригощали присутніх пучерками, чаєм, власноруч зробленим печивом, а також щедро ділилися рецептами цих смачних десертів. Зустріч проходила в затишній, домашній атмосфері. Теплу розмову розпочала Тетяна Василівна, вчителька англійської мови, класний керівник 10-Б. Її розповідь була дуже щирою і відвертою, а підсумовуючи, додала: «Сім'я – це головне в житті кожного з нас, її треба любити, цінувати й берегти!» Ці слова стали головним девізом заходу.

Розповідь кожного учня була цікавою, незвичайною та особливою. Хлопці

та дівчата змогли багато нового дізнатися про сім'ї тих, з ким з'їли вже не один пуд солі. Наприклад, Дарина Донець, учениця 10-А класу, показала нам свої роботи, виконані

технікою квілінг і розповіла про те, як вона почала цим займатися: «Моя мама завжди цікавилася власноруч виготовленими речами, і коли я побачила її красиві роботи, то й сама вирішила спробувати. Саме мама була і зараз є моєю помічницею і музою, що підтримує мене в усьому». Вероніка Котлинська поділилася спогадами зі свого дитинства і продемонструвала альбом із малюнками дідуся-художника, власника справжнього таланту, чий роботи всім дуже сподобалися. Андрій Бондаренко поділився з однолітками історією життя свого прадіда-довгожителя: «Мій прадід був захоплений у полон і довгий час перебував у німецькому концтаборі, його звільнили радянські воїни. Він повернувся на Україну і дожив до 106 років! Мабуть, за ці страждання Бог і подарував довге життя».

Проводячи опитування, я зрозуміла, що наша зустріч сподобалася більшості, адже кожен був щирим, відвертим, розповідав про щось особисте, про людей, яких він любить і які для нього є взірцем. Тепла, домашня атмосфера, жарти вчителів та учнів не лишали жодного шансу цьому дійству стати нудним. А головне, старшокласники, можливо, вперше в житті замислили-

ся над тим, якою вони б хотіли бачити власну сім'ю, якими уявляють себе в ролі батька чи матері, як планують виховувати власних дітей тощо.

Краса роду залежить від кожної людини, що входить до нього. І якщо ми хочемо, щоб наші нащадки були прекрасними душею, ми повинні самі бути такими й виховувати в собі найкращі якості. Тож хай у ваших сім'ях назавжди поселяться любов, повага і достаток!